

РЕШЕНИЕ

№ 26091

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5373** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на К. Л. И., ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №1348/04.05.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел "ПП" при СДВР.
Твърди, че не е съгласен с отчетеното количество алкохол в кръвта с дрегера и не му е съобщен резултатът от кръвното изследване в МБАЛ „Св. Анна“ АД. Не отрича да е консумирал алкохол, но не счита за възможно количеството консумация да е съответно на отчетеното с дрегера. Обжалва наложената ПАМ.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Х.. Същият оспорва жалбата и претендира разноси.
Ответникът – мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован, не се явява и не се представлява.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.
Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:
С ЗППАМ №1348/04.05.2024 г., издадена от К. И. Д. – мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. В

заповедта е посочено, че бил съставен АУАН № GA44630/04.05.2024 г. против жалбоподателя К. Л. И., като е установено, че същият на 03.05.2024 г. в 22,50 часа в [населено място] по [улица]управлявал автомобил „Ф. Шаран“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Б. И. С., след като е употребил алкохол. При подаден ясен сигнал с палка за спиране от полицейските органи, същият не се е подчинил и е продължил движението си. Последван от полицейската кола, същият се движи с несъобразена скорост и на [улица]реализира ПТП в паркирано МПС „Тойота Корола“ без регистрационни табели и „Мазда 6“ с рег. [рег.номер на МПС] . Жалбоподателят бил изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабричен № ARDM-0217, който отчел резултат 1,31 промила на хиляда в издишания въздух. На водача бил издаден талон за медицинско изследване №086955 за МБАЛ „Св. А.“ ,който той е подписал, като бил уведомен, че следва да се яви в болница „Света А.“ до 40 м. от връчването на талона.

Видно от протокол за медицинско изследване в 00.52 ч на 04.05.2024г. И. се явил в болничното заведение и дал биологичен материал за изследване. В протокола е отразено, че същият е употребил алкохол, около 1,5л. на 03.05.2024г. в 22:30ч., посочено е още , че словесния контакт е затруднен и ограничен, посочени са и други признаци на алкохолно опиянение. Тази фактическа обстановка се потвърждава от всички съдържащи се в административната преписка документи, приложени по делото.

На жалбоподателя е била връчена процесната заповед на дата 04.05.2024 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 04.05.2024 г., поради което е допустима за разглеждане.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14-дневен срок за нейното оспорване.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – К. И. Д. – мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 513з-2507/21.04.2015 г. на Старши комисар М. М. от СДВР, Заповед 513з-6400/07.07.2023г. на Старши комисар на СДВР. От изложеното следва, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен за което по надлежния ред.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл. 171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, същият стори това по убедителен начин. В акта се съдържат фактически и правни основания за издаването му, нарушението е безспорно доказано, за което са налични писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се запази живота и здравето на участници в движението и да се

предотврати възможността за извършване на повторно нарушение от същото лице. Предвид наличието на надлежно събрани доказателства и изпълнени материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ, при издаване на административния акт са установени всички факти и обстоятелства от значение за случая.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касателно доводите в жалбата, че лицето не е запознато с резултатите от кръвните изследвания в УМБАЛ „Св. А.“, съдът приема следното:

Сред всички приложени по административната преписка документи, фигурира Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол от УМБАЛ „Св. А.“ /л.11/. Същото е проведено на 04.05.2024 г. в 00,52 часа, подписано е както от специалиста в лечебното заведение, провел изследването, така и включително от жалбоподателя, чийто подпис фигурира в протокола. В същия са отразени наличия на външните признаци на степен на опиянение. Резултатите от кръвните изследвания не са представени по делото, но липсва и доказателствено искане в тази посока, въпреки указаната от съда доказателствена тежест.

По тези съображения съдът намира възраженията на жалбоподателя и неговата защита в тази посока за неоснователни и некореспондиращи с доказателствената съвкупност по делото.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че оспорващият не е бил лишен от право си на защита, тоест и изискването на чл. 8 АПК е спазено.

При цялостната проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК, съдът констатира, че е издаден от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, съгласно материално правните разпоредби и в съответствие с целта на закона. Следователно, с издаването на процесната заповед точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на алкохол, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе става ясно, че оспорената /ЗППАМ/ №1348/04.05.2024 г.е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по-горе, оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и липсата на направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, съдът намира, че не дължи произнасяне в тази посока.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Л. И. против ЗППАМ №1348/04.05.2024 г. К. И. Д. – мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане

на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от
Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ:

Съдия: